

Diluvi providencial

Malgrat el pobre balanç econòmic, el canceller socialdemòcrata alemany Gerhard Schröder manté les opcions de ser reelegit gràcies a desastres naturals d'última hora i la poc brillant campanya del seu contrincant, Edmund Stoiber.

Gerhard Schröder arriba a la contesa electoral amb mes opcions que fa uns mesos.

El principal partit de l'oposició a Alemanya, el dels cristiano-demòcrates de la CDU i els seus aliats bavaresos de la CSU, hauria de tenir tots els números per guanyar les eleccions generals d'aquest 22 de setembre i tornar al poder quatre anys després de la desfeta de l'excanceller Helmut Kohl. Les enquestes, en efecte, destacaven fins a mitjan agost un triomf clar de la CDU-CSU i el seu candidat a canceller, el cap de govern de Baviera, Edmund Stoiber. Des d'aleshores, els reflexos polítics de Schröder davant les desastroses inundacions esdevingudes a l'est d'Alemanya i la superior actuació durant els dos debats televisius que ha mantingut amb Stoiber li han permès capgirar la situació i col·locar fins i tot l'SPD per davant de la CDU en l'expectativa de vot en alguna de les enquestes. Malgrat aquesta espectacular remuntada de Schröder, els dies previs a les eleccions estan marcats pel pronòstic incert, ja que una tercera part dels votants declaren que estan indecisos. En qualsevol cas, però, es pot assegurar que cap dels dos grans partits –SPD i CDU– obtindrà una majoria absoluta parlamentària, i per tant s'haurà de formar una coalició amb un dels dos partits petits, els verds o els liberals.

La situació política i econòmica tant a àmbit internacional com europeu semblava molt propícia per a Stoiber, que va ser escollit candidat a canceller de la CDU-CSU el darrer gener. Des d'un punt de vista europeu, la socialdemocràcia –i el laborisme– ha disminuït, i actualment només es manté al govern al Regne Unit, Suècia, Bèlgica i Alemanya.

A banda els corrents conservadors que bufen a la UE, la gran arma electoral de Stoiber ha estat el pobre balanç econòmic de la gestió del govern de coalició entre socialdemòcrates i verds. Tot i haver sortit tècnicament de la recessió que

va viure l'any passat, la taxa de creixement a Alemanya aquest any és molt minsa (0,7%) i ha augmentat considerablement el nombre de fallides, incloent empreses de llarga tradició, com Kirch. El consum intern es manté molt baix i la crisi de les noves tecnologies i de les telecomunicacions es pateix de manera considerable en un dels països europeus que havia apostat més per la "nova economia". Però l'atur és la gran assignatura suspesa per Schröder, perquè supera els quatre milions de persones i el 10% de la població activa. El mateix Schröder va comprometre's solemnement a reduir la xifra d'aturats a 3,5 milions, i fins i tot va afirmar que no mereixeria ser reelegit si no aconseguia complir aquest objectiu. Quan Stoiber i la CDU li recorden insistentment aquesta promesa, Schröder al·lega que l'empitjorament de la conjuntura econòmica a escala internacional i els atemptats de l'11 de setembre eren fets imprevisibles, més enllà del seu control.

A més de constatar diverses vegades el fracàs de la política econòmica del govern, Stoiber ha destacat sempre la seva gestió eficaç al capdavant del govern de Baviera, un dels estats federats alemanys amb menys atur, més inversió i innovació tecnològica, i ha promès una rebaixa dels impostos a les petites i mitjanes empreses i l'eliminació de l'impost ecològic sobre els carburants introduït per Schroder. Tot això semblava suficient perquè la CDU s'imposés a l'SPD i pogués formar govern amb els liberals, partidaris també de disminuir els impostos i d'eliminar o modificar moltes de les rigideses estructurals de l'economia, com els horaris comercials restringits o els subsidis d'atur de durada indefinida.

Schröder també ha hagut de patir en el seu govern diversos casos de corrupció.

Aleshores, quan tot semblava perdut per a l'SPD, el desbordament del riu El-

ba i les inundacions catastròfiques que es van produir a Saxònia van permetre al canceller desplaçar-se ràpidament a la zona i mostrar el seu tarannà d'estadista. Stoiber, en canvi, va tardar massa a interrompre les vacances. En moments de crisi, els alemanys tendeixen a preferir allò que ja coneixen, i malgrat les xifres dolentes de l'atur, en tots els sondejos Schröder rep una valoració de capacitat de lideratge superior a Stoiber, el qual ha portat a terme una campanya plena de contradiccions, incapaç d'engrescar els indecisos.

Schröder no ha permès a Stoiber recuperar la iniciativa política perquè ha sabut rendibilitzar al màxim dos temes addicionals. En primer lloc, la presentació oficial de les conclusions de la comissió Hartz sobre la reforma del mercat laboral. Es tracta de propostes com la transformació de les oficines d'ocupació en veritables centres de col·locació, la interrupció dels subsidis per als aturats que es neguin a acceptar certes feines, o l'afloreament de bosses de treball negre mitjançant incentius fiscals. El canceller promet que amb això podrà reduir l'atur. Schröder també intenta recuperar votants de l'esquerra tradicional mitjançant la seva rotunda oposició a atacar l'Iraq, com defensen els EUA i el Regne Unit.

A més d'aquests factors, la coalició governamental pot apuntar-se alguns èxits, com les reformes parcials del sistema tributari i de pensions i l'acord per a l'abandonament de l'energia nuclear signat amb les empreses concessionàries de les centrals nuclears.

En cas de superar la CDU, Schroder prefereix continuar governant amb els verds, però no es pot excloure del tot una aliança entre socialdemòcrates i liberals. Tampoc s'ha de descartar del tot una gran coalició entre l'SPD i la CDU en cas d'una forta bipolarització del vot i d'una disminució dels partits petits. Les negociacions postelectorals es presenten emocionants, com la recta final d'una campanya electoral que semblava decidida però que ha mostrat novament que en política la imatge i les tècniques de comunicació són tan importants com els resultats de la gestió de govern.

Alexandre Muns

PREMI DE PERIODISME D'INVESTIGACIÓ RAMON BARNILS

EL SETMANARI EL TEMPS CONVOCA EL II PREMI DE PERIODISME D'INVESTIGACIÓ RAMON BARNILS

La dotació del premi serà de 3.005 euros. Els treballs, inèdits i escrits en català, hauran de presentar-se al setmanari EL TEMPS (Av. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València) abans del 30 de setembre.

L'obra guanyadora serà publicada al setmanari EL TEMPS.

El jurat del premi estarà format pels periodistes del setmanari EL TEMPS: Núria Cadenas, Miquel Calvet, Oriol Cortacans, Joan Manuel Oleaque i Enric Rimbau.

El premi es farà públic durant el sopar de lliurament dels Premis Octubre que tindrà lloc a València el 26 d'octubre de 2002.

Per a més informació:

EL TEMPS

Av. Baró de Càrcer, 40, 13.
46001 València
Tel. 963 535 100 o Fax: 963 534 569
eltemps@eltemps.com
<http://www.eltemps.com>

